

Постановлението на ЦК на КПСС за подготовка на посрещане на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция е документ с важно политическо значение. В него стегнато, точно и ярко се разказва за историческите преобразования, станали в нашата страна в годините на съветската власт. Колхозниците от нашия артел с голям интерес изучават този документ. На всекиго те напомнят за величното на всичко онова, което се направи за 50 години в нашето село Песчано.

От бедните и средни стопанствата израсна колхоз, който се превърна в истинска фабрика за производството на зърно, технически култури, мляко, месо и други селскостопански продукти. На мене, както и на много други ветерани на колхозното движение, се наложи да участвуваме непосредствено в претворяването в живота на Лениновия кооперативен план.

Искам да разкажа за моето село. Всичко започна от малкото. В 1930 г. имаме три селскостопански артели. Инициатори за организирането на колхоз, който тогава се наричаше „Парижка комуна“, бяха активистите Максим Данилович Кулинич, Павел Афанасиевич Ковал, Михаил Андреевич Харлапов, Антон Андреевич Бескинский, Иван Андреевич Сидоренко и други. В началото се обединиха 68 предимно бедняшки стопанства. На разположение на създадения колхоз имаше около 240 хектара земя, 40 коня, 10 плуга, 3 селски, десетки култиватори.

На първото организационно събрание за председател на управата избрахме Иван Андреевич Сидоренко, а за заместник — мене. Канцеларията се разположи в избата на кулак. Старото помещение на парна мелница, принадлежало на един богатша от Кременчук, предадохме за селски клуб.

Като раздразнени змеиове събраха из село кулаците и говореха: „Не за тяхна работа се залавят безделниците, ще поживят и ще се разбият“. Но стана иначе. Артелят растеше и с всяка година укрепваше.

СРЕЩА НА ЧЕТИРИДЕСЕТГОДИШНИТЕ

На голямо тържество в с. Патреш се събраха родените през 1927 г. заедно със семействата си. Освен юбилярите присъстваха и техните бивши учители, ръководители на селото и много гости. Училищният звънец подканя юбилярите към класните стаи. Колко много радост и умиление имаше в очите на остарелия вече прислужник Толор Пенчев. Сълзеници влезе в класната стая бившият ни учител Антон Христов — сега преподавател в Шеста прогимназия в Пазарджик.

Доклад прочете един от юбилярите — учител по литература в СПУ „Бачо Киро“ — Павлик Божан Георгиев. Историята на родното село, успехите на неговите жители, миналото и настоящето оживяха в спомените

В първите години на колективното стопанисване цялото внимание на селяните беше приковано към земята. Хлябът беше необходим и за държавата, и за нас, бившите бедняци.

След две години трите неголеми артели се обединиха в едно — Кременчук. Възглави го Федор Тимофеевич Лепский, а по-късно — един от най-активните комсомолци Александър Павлович Слета, който сега е пенсионер. В големия колхоз са по-големи и възможностите за развитие на всички отрасли на общественото стопанство. Освен зърнени култури започнахме да отглеждаме овошки, създадохме стада, а по-късно и производително животновъдство.

Родната Комунистическа партия и съветското правителство оказваха всеотпадна помощ за организирането и икономическото укрепване на колективните стопанства. През пролетта на 1933 г. у нас се появи първият трактор „Фордзон“, а скоро и още един

диге му надвишаваха един милион рубли.

В периода на временната окупация фашистите варварски превърнаха нашето село в пещел и руини. От 70 обществени помещения остана само козачницата, а от 718 двора на колхозниците остана само 9. Наложих се отново колхозът да се вдига на крака. Това бяха тежки години за нашето село. Колхозниците живеяха в землянки. В артеля нямаше ни тягловна сила, ни посевен материал. Беше пролетта на 1944 г. Какво да се прави, с какво да се започва? Посветвахме се с колхозниците. Трудно е да се предаде с думи ентусиазмът, с който труженниците ликвидираха последиците от войната. По 5—10 килограма зърно носеха от къщи, за да засеят макар и не голям участък земя. Така се събра 270 центнера посевен материал.

Семена, макар и не много, се събраха. Разорано — нито хектар. Нямаше с какво да се оре. Окупаторите бяха събрали всич-

ВСИЧКО ЗАПОЧНА ОТ МАЛКОТО

В „ЗОРЯ ПОЛТАВЩИНИ“ СПЕЦИАЛНО ЗА В. „БОРБА“

„Интернационал“. Чувствувайки тази поддръжка и помощ от държавата, колхозниците още по-усърдно се трудеха. Добивът от зърнените култури всяка година се увеличаваше. За увеличаване на паричните доходи бяха заложени 80 хектара ягоди, разширени бяха и участците на овощните насаждения.

Минаваха години и на дневен ред животът поставяше нови задачи. По инициатива на колхозниците от 1935 г. започна електрифицирането на селото. За кратко време бяха монтирани три трансформаторни подстанции и положен 12 километра електропровод с високо напрежение. Електрификацията се използваше за вършеене на зърното, за сламане, подготовка на храна за животновъдството, в механичната работилница. Лампата на Илич засвети не само в обществените помещения, но и в домовете на колхозниците. В същата година започна и радиофицирането на селото. Всичко това свидетелствуваше, че нашата партия е определила единствено правилния път за подема на селското стопанство в страната и подобряване живота на селския труженник.

Преди Великата отечествена война нашата колхоз беше един от първите в Полтавска област. Той беше истинска фабрика за производство на голямо количество зърно, зеленчуци, мляко, месо. Дохо-

дия добитък и селскостопанска техника. Какво да правим? Спомянем си думите на жената-патриотка Александра Федоровна Чуб.

— Нищите бащи, братя, мъже не жалят живота си в борбата с врага. С труда си в тила ние трябва да помогнем на Съветската армия. Давай да вземем лопатите и да подготвяме почвата за посев!

Цялото село я подкрепи. На втория ден, както се казва, и старо, и младо излезе на полето. За кратко време на ръка изкопахме и засяхме 110 хектара земя.

Първата година след освобождаването на селото от фашистките окупатори нашият артел насипа в държавните хамбари стотици центнера зърно от пролетни култури и част от тях раздаде срещу трудните на колхозниците. На следната година с посевен материал и техника ни помогна държавата.

Възраждането на животновъдните ферми започна с 5 крави, 3 прасета, 5 овце и десетина кокошки.

Трябва да припомним и такъв факт. Преди окупацията на селото нашият колхоз преведе в една от московските банки 300 хиляди рубли от своите доходи. След освобождаването на селото държавата ни върна тези пари. Голяма част от тях издължихме на колхозниците от Кременчукски район за закупката на производителен добитък и техника.

В 1947 г. нашият колхоз отново стана милионер. Заедно с развитието на зеленчуковото производство и скотовъдството започна да се строи и селото. Направихме обществени сгради и домове за колхозниците. За това създадохме строителна бригада. Ежегодно тя предаваше по няколко обществени помещения и по 100—130 домове за колхозниците. Сега нашето село е неузнаваемо. То стана още по-красиво, още по-богато, отколкото беше до войната. В колхоза има 86 тузлени обществени помещения. В покрайнините на селото израсна чудесно животновъдно градище. Лука са направени не само корнуните да ферми, но и хранителнопреработващи цехове, дом за отход на животновъдите. Колхозниците живеят в просторни светли домове. Центърът на селото се украсява от дом на културата със зала за 500 зрители. Колхозът направи помещения за болница, баня, механическа работилница, детски ясли. Труженниците на село заживяха заможно.

С добри показатели завършиха годината колхозниците и 1966 г. артелят получи по 21,4 центнера зърно от хектар, продаде на държавата 6453 центнера пшеница. Млекодаиот от крава е 2511 килограма, а изработеното на 100 хектара обработваема площ е по 462 центнера, месо по 47,7 центнера. Годишният план за продажбата на мляко на държавата е изпълнен 171 на сто, за месото 168 на сто, за яйцата 268 на сто.

Ние, ветераните на колхозното движение, се гордеем с това, че продължаваме да носим шафетата от по-старото поколение. С труд умножават славата на родния колхоз доячките Анна Ковал, Ольга Шевели, Екатерина Кулинич, които през изминалата година надохна по 2800—3000 литра мляко от крава; Анна Трофущ, които получи по 18 прасета от свиня-майка; механизаторът Василий Остапенко; зверооводката Нина Шулга, Галина Коваленко и много други, които дават много труд за укрепване на родния колхоз.

През юбилейната година дружината колхозно семейство на нашия артел се труди още по-настойчиво. Във всеки участък на общественото стопанство кили напрегнат труд. Механизаторите подготвят техниката, извозват органически тор на полето, борим се, щото до славната годишнина да изпълним годишния план за продажба на селскостопанска продукция на държавата.

Бившият селски бедняк стана истински стопанин на своята съдба. Високата култура и пълно изобилие дойдоха във всяко трудово семейство.

М. КОВАЛ

Бивши председател на колхоз „Мичурин“, Кременчукски район, пенсионер

ДОНАБОРНИЦИ ВЪВ ВНВУ, В. ЛЕВСКИ

Времето преди постъпването в редовите на Българската народна армия за младежите-донаборници винаги е изпълнено с романтика и външение. Те отдалече се подготвят за изпълнение на върховния си дълг към Родината. Младежите-донаборници от територията на Общинския народен съвет в село Дебелец посетиха Висшето народно военно училище „В. Левски“ — Велико Търново. Колко трепет и външение преживяха те. За първи път организирано посещават народната казарма.

Още с първите стъпки в района на училището им направи впечатление редът и чистотата. Техните погледи бяха приковани от украсата, физкултурните площадки, добрата уредба. Особено голям бе интересът и при посещението на добре уредения кър на воинската слава и Музея на училището. Когато го разглеждаха, изпитваха чувството на радост и гордост, почувстваха, че са синове на храбър и смелостлив народ. Външният разказ на уредника започна от битката на прабългарите, начело с Аспарух, с византийците, северно от дельтата на Дунав, и завърши с победите на

Първа българска армия в подножието на австрийските Алпи. Всяко младежко сърце се възлудува от победите на Крум, Симеон, Калоян, Иван Асен II, от героизма на руси и българи на Шипка, от гръмкото „Ура“ при Одрин, от битките при Струма, Ниш, Странджа, Драва и Мур. Всички изпитаха чувство на национална гордост от славата на българското оръжие.

В първата подзала на Музея младежите се запознаха с живота и революционната дейност на видни българско-военачалници и апостоли на свободата като Васил Левски. Пред тях оживяха картините от мрачното трусово време, когато младежи на тяхната възраст са напускали роден дом и са отивали да се учат в руски военни училища.

Най-силно впечатление им направи извършеният подвиг от юноша Райчо Николов по време на Кримската война 1853—56 г. На 13-годишна възраст той е прислужник в дома на вилел турчин в гр. Русе. В него отсядат висши турски военачалници. Чертаят план как да нападна руските войски откъд Дунава. Райчо подслушал

разговора. През нощта преплува река Дунав и уведоми руското командване за подготвеното нападение. Предотвратени са човешки загуби и изненади. За проявения подвиг той е награден и удостоен от руското командване да участва в сестинения във военно училище.

Определен интерес предизвикваха и експонатите от създаването на първото българско военно училище с руска помощ в 1878 г. и за излезлите от него офицери.

Съвременният период от живота на училището оправдава белия интерес за младежите. Отличниците, първенците и вписаните в почетната книга за проявен подвиг в мирно време са били на тогича преди няколко години на ученическите скамейки.

Витрините с победоносното българско оръжие демонстрираха славата и бойния дух на български войник. Донаборниците напуснаха училището с чувство на законна гордост и въспитавки в редовите на БНА ще вложат всички сили, за да станат достойни защитници на своя народ.

ПОДПОЛК. ПЕТРОВ

СПЕЧЕЛИ ВЪЗЛОВАТА ОРГАНИЗАЦИЯ НА КОМСОМОЛА

По широката улица, водеща към Дома на културата — Горна Оряховица на тълпи, на тълпи вървят възбудени младежи. Някои спорят и сред веселата глъчав се чува гласът на секретаря на дружеството на ДКМС при Трета електротехническа секция.

— Ние сме се подготвили по системата на Хеленно Херера и победата ще бъде наша.

Под звуците на оркестъра един след друг излизат отбори

те на дружествата при ЖП управление, III електротехническа секция, товарна гара и Областна транспортна болница.

Директорът на Дома на културата пояснява условията на състезанието.

Един след друг капитаните на отборите изтеглят въпросите и възбудените, малко смутени състезатели, дават точни и изчерпателни отговори.

Победата е за отбора на ЖП управление, Индивидуално Йов

ка Бояджиева от Транспортна болница се класира първа.

На първенците и на всички участници в състезанието бяха раздадени награди.

На входа срещна секретаря — Е. спечели ли тактиката на Хеленно Херера? — попитаха го аз.

А той се усмихна и отговори: — Спечели възловата организация на Комсомола.

АТ. СТАНЕВ

ЖП управление — Г. Оряховица

Много са първенците в ДИП „Рекорд“ — Горна Оряховица. Една от тях е тъчката Стоянка Лазарова, носител на зването „Най-добър в професията“. Редовно прензгълнява трудовата си норма и дава само качествена продукция.

Сн.: Ив. ВОДЕНИЧАРОВ

РЕДОВЕ ОТ ПИСМАТА

Много трудови дни за благоустрояването на селото организираха трудеците се в село Обединение.

Особено добри резултати има седма низова организация, с председател Христо Хаджиев. Този пост заема той от 10 години. Помагат му добри активисти като Кина Бобева, Никола Енчев и други. В чест на юбилейната годишнина от създаването на Отечествения фронт и 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция чрез доброволен труд членовете на организацията направиха 600 метра водоснабдителен канал и близо 800 метра тротоар с базалтови плочки.

Д. Кударов

Година наред читателската група при 35-та низова организация на Отечествения фронт във Велико Търново води своите занимания най-редовно. Тази учебна година в групата участваха 10 жени. Прочетени и обсъдени бяха книгите: „Светлина над Родопите“ и „Проклет да бъде денят“.

Ив. Дилова

Мнозина от Павликени познават този среден на ръст и винаги усмихнат мъж. Той е един от най-добрите мелбисти в ТПК „Втора петилетка“. И не само това. В предприемачеството той дълго години е участвал в танцовия състав. И сега още не може да се отдели от дружа-

рите си, да скъса със самото единство. И винаги, когато колективите на предприятието изразят някъде, той предварително организира всичко, винаги е със самоделиците.

Стоян активно се включва в обществена работа не само в предприятието. Такъв е той и в квартала си.

В. Иларионов

В навечерието на Шестия конгрес на Отечествения фронт над 500 жители на Елена участваха в трудовия ден за хигиенизирането и озеленяването на своите квартали. Добре се проявиха отечественофронтниците от I квартал, 15-а низова организация и други.

К. Василев

ПЪРВАТА ПЛАВАЩА

(По случай 30 години от установяването на научна станция върху ледовете в района на Северния полюс — 21 май 1937 година)

ския съюз Михаил Водолянов.

На 22 март 1937 г. въздушната експедиция, ръководена от академик Ото Шмидт, излетя от Москва. По целия път времето беше изключително лошо. Едва на 18 април се добрахме до остров Рудолф. И тул времето ни задържа.

Накрая дойде забележителният ден. В пет часа сутринта, на 21 май 1937 г. от остров Рудолф излетя флагманският самолет на Водолянов. Във въздушния кораб бяхме началникът на въздушната експедиция Ото Шмидт, нашата четворка и кинооператорът Марк Трояновски.

... Изтича шестият час от полета. Приближаваме се към полюса на лътяща като мляко мъгла. На височина 600 метра излизаме от облаците и се готвим за кацане. Самолетът докосва със ските равната повърхност на леденото поле. Ние сме на Северния полюс.

Избраният от нас леден блок има формата на триъгълник, чиято най-голяма страна е четири километра. Дебелината на леда е над три метра. На такъв леден блок може да се работи дълго месеци. Веднага щом като слобихме радиостанцията, изпратихме до Москва съобщение за благополуч-

ното приземяване и за започване на работата на пътуващата станция „Северен полюс“. В близките дни на нашия леден блок кацнаха и останалите три самолета. Пристигна и нашият лети поларен приятел — кучето Веселий.

Веднага след приземяването на първия самолет започнахме научните работи. Планът на научните наблюдения беше обширен: по стоянни метеорологически наблюдения, измерване дълбочината на океана, вземане проби от дъното, определяне температурата на течеността, химически състав на водата, изследване магнитните явления и т. н.

Още първите наблюдения ни помагаха да направим няколко неочаквани открития и дадохме им реални резултати. На дълбочина от 250 до 750 метра открихме слой относително топла вода, която имаше ясно атлантически произход. Оказа се, че на полюса насоката на магнитната стрелка се отклонява от по-рано пресметнатото с 10—20 градуса. За първи път беше точно определена дълбочината на океана на Северния полюс: тя възлизаше на 4290 метра. По-рано се смяташе, че тук дълбочината на океана е зна-

чително по-малка.

В средата на юни завърши приодът на „овладяване“ на ледения блок. При новите условия апаратурата работеше безупречно. На 5 октомври за последен път през 1937 г. видяхме слънцето: започна поларната нощ. На 10 октомври прескохмо 85-я паралел и придвижването на ледения блок се ускори: стремително се понесохме към бреговете на Гренландия. Докато през август на ледоношице изминавахме около две и половина мили, то през ноември — вече четири мили. Точните уреди на Федоров все по-често и по-често регистрираха тласъци — това означаваше, че нашият леден блок изпитваше силно притискане.

На 2 януари 1938 г. се показа зората — тънка розова нишка на хоризонта. Ние пътувахме вече край източните брегове на Гренландия.

На 20 януари на нашия блок се появи голям процеп, широк 20 метра, който отдели палатката с хидроложните уреди от лагера. Бързо и с голямо напрежение на силите пренесохме уредите на друго място. След няколко дни се разрази продължителна буря.

ни блок. И поларната експедиция, продължила 274 дена, завърши.

Извършените от подвижната станция „Северен полюс“ работи за първи път разкриха много тайни на Централна Арктика. Нашата експедиция установи, че в района на Северния полюс няма нито земя, нито острови. Измерванията на дълбочините дадоха ясна картина за релефа на дъното на Северния ледовит океан по цялото протежение на пътуващия леден блок и на Северния полюс. Изследванията потвърдиха предположението, че съществувал подален хребет между Шпицберген и Гренландия. Беше доказано, че на полюса съществува сравнително топло дълбоко течение, образувано от атлантически води, които проникват тук през Гренландско море. Оказа се, че дори в района на Северния полюс арктическите води са пълни с живот.

Изминаха 30 години. Северният морски път се превърна в сигурно действащ транспортен път. Арктика стана населена покрайнина на Съветския съюз. Тук израснаха градове, промишлени и културни центрове, пристанища и летища. Овладяването на природните богатства на Арктика стана възможно благодарение на систематичните научни изследвания както на континента, така и в Северния ледовит океан.

Иван ПАПАНИЧ

два пъти герой на Съветския съюз и доктор на географските науки

Академик „НОВОСТИ“

Ден на младежкото революционно движение

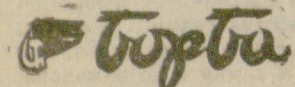
В салона на Държавни захарни заводи — Горна Оряховица се организира Ден на младежкото революционно движение.

За изминатия борчески път на младежката у нас доклад прочете Павлика Пенева, завеждаща културно-масовата работа при Заводския комитет на ДКМС.

Секретарят на Заводския партиен комитет Ан. Ценов с топли думи поздрави комсомолците за интересната инициатива. „Тази героична летопис разказва за безбройните прекрасни трудови дела на димитровската младеж“ — заяви др. Ценов.

Тържеството продължи с литературно-музикална програма, изготвена съвместно с поделението 80908. Редуваха се изпълнения на гости и домакини. Представен бе монтаж за петимата загинали ремисист-герои — Йорданка Николова, Дилиана Димитрова, Адалберт Антонов, Александър Димитров и Свилен Русев.

Ст. Градинарова

ЗА РАСТЕЖА НА ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТТА НА ТРУДА В ПРОМИШЛЕНОСТТА — ОСОБЕНО ВНИМАНИЕ

(Продължава от 1 стр.)

производството на такъв количество изделия, което да не е по-малко от продукцията, произведена преди намаляване на работното време. Пътят за това е един — непрекъснатото повишаване производителността на труда.

През първото тримесечие на 1967 г. промишлените предприятия успяха да повишат производителността на едно лице от промишлено-производствения персонал спрямо същия период на 1966 г. с 10 пункта, като от произведената продукция 13 449 000 лв. в повече (продукция 7 188 000 лв. или 53.4 на сто е в резултат на повишената производителност на труда, т. е. от интензификацията на производството, а останалите 6 261 000 лв. или 46.6 на сто — от произведената в повече спрямо първото тримесечие на м. г. продукция са в резултат на увеличени броя на промишлено-производствения персонал с 2737 души, т. е. от действието на екстензивния фактор).

Известно е, че размерът на производителността на труда за дадения отчетен период е в пряка зависимост и се обуславя от трите фактора: часовата производителност на труда на един работник, фактичната производителност на работния ден и фактичната производителност на отчетния период в работни дни. Докато последните два фактора, изразяващи влиянието на използването на работното време върху растежа на производителността на труда, са с екстензивно действие и ограничена възможност до размера на регламентираното от държавата работно време, то първият — часовата производителност на труда, изразява интензивността и неговото действие няма граници, защото се обуславя от техническия прогрес.

Какво обаче ни показва анализът на тези фактори и какво е тяхното количество-

но влияние върху общия растеж на производителността на труда за първото тримесечие на 1967 г. спрямо същия период на 1966 година?

От осъществения растеж на производителността на труда от 10 пункта и постигнатият прираст в средната изработка от 262 лева от един работник, 8.3 пункта или 210 лева е в резултат на интензивния фактор — увеличението на часовата производителност, а 0.6 пункта или 14 лв. е от подобряването на използването на работния ден, на който продължителността през първото тримесечие на м. г. е била 7 29 часа, а през първото тримесечие на т. г. — 7.33 часа или е увеличен с 4 минути. Това увеличение произтича от увеличаване броя на изработените извънредни часовасове, които са се увеличили спрямо първото тримесечие на м. г. с 39 341 човекочаса, а на един работник от 2.1 часа са се увеличили на 3.3 часа. В същото време и човекочасовете, загубени поради текущи престои, са се увеличили с 24 261, като на един работник от 1.9 часа за първото тримесечие на 1966 г. са се увеличили на 2.6 часа през първото тримесечие на т. г.

Третият фактор — увеличаване броя на работните дни, отработени от един работник през първото тримесечие на т. г., също е оказал положително влияние върху растежа на производителността на труда за тримесечието от 1.1 пункта или с 38 лв. от общия прираст, където отработените от един работник човекодни от 68.3 са се увеличили на 69 човекодни, т. е. едно увеличение от 0.7 човекодена. Положителното действие на този фактор се обяснява с намаляването на празничните и почивните дни за тримесечието на един работник от 13.7 на 12.7.

Заедно с всичко това трябва да изтъкнем и един обезпокояващ факт, че в обсега на действие на екстензивните фактори — продължител-

ността на работния ден и увеличаване броя на отработените човекодни, все още се крият значителни неизползвани резерви в промишлените предприятия на окръга. Така например през първото тримесечие на т. г. не са отработени поради целодневни престои 15 850 човекодни, поради отпуски по болест — 87 916 човекодни, с разрешение на администрацията — 24 471 човекодни и поради самоотлъчки — 6917 човекодни или общо поради горните причини са допуснати 135 154 човекодни престои, които спрямо същия период на м. г. са се увеличили с 33 764 човекодни.

В резултат на неотработените човекодни поради изброените причини народното стопанство не е получило промишлена продукция за 558 000 лева, която загуба е в повече спрямо тази за първото тримесечие на м. г. със 174 000 лева.

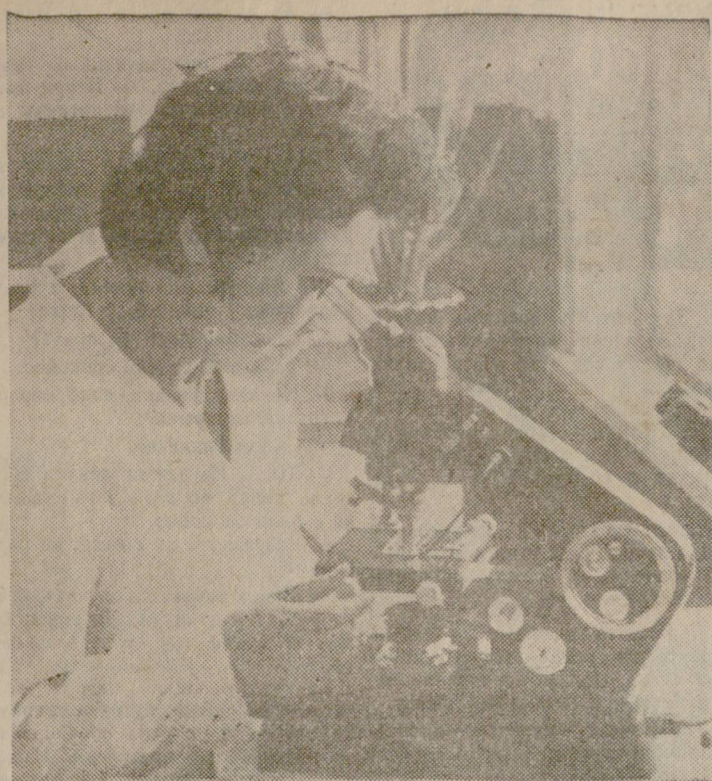
Всичко това говори, че в редица предприятия все още съществуват сериозни слабости в организацията на труда и спазването на трудовата дисциплина.

От извършения фактурален анализ на постигнатия растеж на производителността на труда за първото тримесечие на т. г. можем да направим извода, че всички фактори, особено интензивните, са въздействували положително върху равнището на производителността на труда, което показва, че на този общаващ показател се обръща сериозно внимание.

Да си представим, че тези раждани успехи в повишаването на производителността на труда не само ще се затвърдят, но и за бъдеще чувствително ще се увеличи, което ще гарантира изпълнението на задачите през петата петилетка.

В тази благоприятна борба трябва да дадат своя дял и икономическите кадри от промишлените предприятия на окръга и другите поделения чрез задълбочено анализиране на този показател.

Атанас ПЕТКОВ

Лаборантката Йорданка Велева от Ветеринарни институт — Велико Търново работи с микроскоп „Микрофат“.

С ОБИЧ КЪМ РАБОТАТА

Производственият стаж на Йордан Симеонов като овчар в Буйновското държавно земеделско стопанство е малко повече от две години. Но в работата на този скромен човек като че ли се чувства най-много това, което хората наричат просто обич към работата. Едва не се стъпва в началото. Той на следи от своя предшественик 148 овце, които по продуктивност бяха почти на последно място в цялото стопанство. Но търпението на балканските овци е голямо, за да не се разколебае пред суровите условия.

Заедно с бай Йордан започна работа и неговата другарка — каква Пенка Йорданова. Двамата возят сено, посылат на овците, почистват овчарника. Още първата пролет животните се отплащат за грижите. От 148 овце-майки — 149 агнета и нито един смъртен случай. Единственият овчар в стопанството, който не е допуснал смъртност в стадото си — нито на агне, нито пък на овца-майка, това е бай Йордан.

Когато овчарят предава агне

тата — една част на ДСП „Родоп“, а друга за разплод, — в сметката му записват 2219 кг живо тегло или по 17 кг средно на агне, срещу 12 кг от миналата година. Още същата година той надоява по 30 л мляко средно от овца, при план 26. А тази година старателният овчар е доил досега повече от 2000 л мляко, предадени 110 агнета са с тегло 20 кг. А работата не е свършила с това. Тя продължава и тазгодишните крайни резултати ще бъдат още по-добри.

— Може да звучи малко неестествено — говори зоотехникът на стопанството Александър Харалампиев, — но този човек единствено досега не съм виждал да се отнесе лошо към животните си.

И като отплата за упоритата работа на овцедъда Йордан Петров и неговата другарка идва възнаградението. Миналата година те получиха 2290 лв. осмислено възнаграждение и над 500 лв. премия за преизпълнение на плана си.

Ал. БЪЧВАРОВ

Неотложни растително-защитни мероприятия в овощните градини

При отглеждането на овощните видове растително-защитните мероприятия имат голямо значение за увеличаване количеството и подобряване качеството на продукцията. Само от плодотворните червени и струясвателните годишните загуби от плодотворната реколта на ябълките, крушите и сливите възлизат средно на около 30 на сто. Високи добиви и качествена продукция от овощните видове могат да се получат чрез редовно прилагане на цялостна система, включваща в себе си комплекс от агротехнически и химически мероприятия.

По-важните растително-защитни мероприятия, които трябва да се приложат през този период при отделните овощни видове, са различни. За прасковите например е необходимо да се извърши пръскане с аспер (пероцид) — 0.3 на сто срещу съчмянката с прибавка на интрацион 80 г или БИ-58 100 г за 100 л вода за листните въшки, там където има нападение. Кооперативните стопанства от района на Дъскот, Павликени и др., където миналата година прасковите насаждения имаха нападение от брашнеста мана, да извършат пръскането вместо с пероцид с тизол 0.6 на сто. Десет до четиринадесет дни е необходимо да изминат, за да се извърши второ пръскане с горните препарати, с прибавка на севин 150 грама.

Срещу съчмянката при кайсните трябва да се извърши веднага второ следствено пръскане с 1 на сто бордолозов разтвор или 0.3 на сто пероцид с прибавка на дитерекс 150 г или метилпаратон 100 г за 100 л вода срещу анархизма. Съобразно силата на заразяването и в зависимост от климатичните условия да се извърши второ пръскане с горните препарати.

При ябълките е необходимо веднага да се направи следствено пръскане срещу струясването, брашнестата мана, акарите, листозавивачките и ябълковия молец, от който през настоящата година има голямо нападение и ако не се вземат мерки може да обезличи ябълковите насаждения. Срещу струясването борбата ще се води

чрез пръскане с 0.3 на сто пероцид (аспор) с прибавка на келтан 200 г или тедион 150 г, или морестай 50 г, срещу червения и другите овощни акари, които се срещат главно в района на Павликени и Елена. В останалите райони, където се среща кафявият оцветен акар, да се прибави нитратрон или БИ-58 — 80 г за 100 л вода. Срещу ябълковия молец и другите листогризещи вредители да се употреби метилпаратон — 100 г, фостол — 120 г, севин — 150 г, тифонит — 400 г, ДДТ 50 на сто — 1 кг за 100 л вода. Срещу брашнестата мана, която се среща по сорта „Джонатан“ и други чувствителни сортове на тази болест, пръсканията срещу струясването да се комбинират вместо с пероцид, с тизол 0.8 на сто, като се прибавят някои от останалите посочени по-горе препарати. Следващите пръскания ще се определят от пункта по прогноза и сигнализация при ДИРЗ в зависимост от развитието на болестите и неприятелите.

Срещу струясването при крушата е необходимо веднага да се пръска с 1 на сто бордолозов разтвор или 0.3 на сто пероцид, с прибавка на ДДТ 50 на сто — 1 кг за 100 л вода — против крушовата плодова оса и интрацион или БИ-58 — 80 г срещу листните въшки и акарите.

За правилното извършване на борбата срещу болестите и неприятелите е необходимо и Окръжния пътен управление, и Държавна напътствена система — Павликени да организират растителната защита на овощните дръвчета край пътищата и каналите, за да не стават разсадници на болести и неприятелите.

Христо ФЪРТУНОВ

агроном по прогноза при ДИРЗ — Велико Търново

НОВОТО, КОЕТО РАДВА

Цехът за изработване на учебнически пособия в с. Златарица послужи за основа на новозидания промишлен комбинат. В едногодишното си съществуване промкомбинатът успя да обедини в своята дейност 7 цеха, като основните са: металообработване и дървообработване. От няколко души преди, сега колективът на работниците нарасна на 53 души.

В чест на 50-годишнината на Великия октомври, работниците са дали обещание да изпълняват производствените си планове и да дават само качество на продукция. С еднакво напрежение се работи и в цеха за изработка на стъклен памук, и в металообработването, и в дървообработването, и навсякъде. Затова колективът рапортува за изпълнението на тримесечния план. Преизпълнение се отчита и за четиримесечието, въпреки 56 000—66 000 лева.

Новото, което радва работниците в промкомбината, а и цялата обществено селото, това е предстоящото пускане на новите машини за изработване на пластмасови изделия — напачки за нуждите на нашата фармацевтика. Вече са сключени договори с Пеницилиновия завод — Разград, Делена е и завършен от София. Засега липсва на матрици забавя пускането на машините. Очаква се в близките дни този въпрос да се уреди и да започне усвояването на новите машини, което ще доведе и до увеличаване броя на работниците в Златаришкия промкомбинат.

М. Димитрова

Съобщение

Устройва се другарска юбилейна среща на завършилите Мъжката и Девичката гимназия във Велико Търново през 1947 година, която ще се състои на 23 май от 20 часа в ресторант „Велико Търново“.

БОРБА

Стефан СТЕФАНОВ

научен сътрудник в Комплексната опитна станция — Павликени

